

hoc editam Calices, Libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & aliorum piorum locorum divino cultui dicata ex causa pignoris, vel alias occasione solutionis hujusmodi nullatenus capiantur, distrahantur, vel occupentur.

Dat. die 1. Junii 1652. Pontificatus Nostri Anno VIII.

CLVI.

Ex Reg. in Secret. Brv. Declaratur Congregationem Clericorum Doctrinae Christianae Regni Franciae post dissolutionem unionis a Somaschis, fuisse redactam ad statum secularem.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium. Pastoralis officii, quo divina dispensatione, nullis nostris suffragantibus meritis fungimus, ratio postulat, ut Religiosorum Ordinum quorumcumque paci, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune consulamus.

Causa hujus declarationis. §.1. Cum itaque sicut accepimus inter dilectos filios Sacerdotes, & Clericos Congregationis Doctrinae Christianae Regni Franciae, post emanatas sub die 30. Mensis Julii 1647. quasdam nostras in simili forma Brevis literas super dissolutione unionis dictae Congregationis a Congregatione Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum, plurimaeque fuerint ortae contentiones, eo quod aliqui ex ipsis primordialis Sacerdotibus, & Clericis praetenderent, primordiam Congregationem hujusmodi licet a secundodicta Congregatione separatam adhuc Regularem remanere, ideoque a die dissolutionis praefatae quamplures ad Regularem Professionem admiserint, ac in omnibus uti mere Regulares se gesserint, reliqui vero considerarent primordiam Congregationem, ad primaeum statum secularem fuisse redactam. Nos omnem contentionum, & controversiarum hujusmodi materiam, submovere volentes, de consilio particularis Congregationis aliquor Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum nonnullorum Romanae Curiae Praelatorum, quibus negotium antedictae dissolutionis jam fuerat a Nobis specialiter demandatum. Partibus hinc inde auditis, reque pluries, & mature discussa, ac inherendo literis nostris praefatis praedictam Congregationem Doctrinae Christianae dicti Regni post factam dissolutionem unionis a secundodicta Congregatione Clericorum Regularium, de Somascha vigore praefatarum nostrarum litterarum fuisse redactam ad statum Congregationis secularis juxta ipsius institutum a fel. rec. Clem. PP. VIII. Praedecessore nostro per suas in eadem forma

Brevis sub die 23. Decembris anni 1597. emanatas literas approbatum, irant iis, qui durante praefata unione in ipsa Congregatione Doctrinae Christianae professionem emiserint, uti Regulares, & Professi censendi sint, in eaque sub obedientia Ordinariorum juxta earundem nostrarum litterarum praescriptum, donec vixerint permanere debeant, nec extra eandem Congregationem Doctrinae Christianae admitti, aut discedere ullatenus potuerint, aut possint, & qui dimissi sint, aut discesserint ad eandem Congregationem Doctrinae Christianae revocari, ac respective redire debeant sub Apostasia, aliisque poenis contra Apostatas, & fugitivos latis, a quibus tamen poenis eos benigne absolvi volumus, qui intra terminum duorum mensium a publicatione harum praesentium nostrarum litterarum sua sponte regressi culpam coram Superiore fassi fuerint, & absolutionem humiliter petita, emendationem promiserint, reliqui vero post dissolutionem dictae unionis praefatam in dicta Congregatione Doctrinae Christianae admitti, ac in futurum admittendi tanquam Clerici seculares sint habendi, & hanc, & non aliam in praefatis nostris prioribus literis fuisse mentem nostram, omniaque in eis contenta ad illarum normam, & praescriptum omnino servanda esse Apostolica auctoritate, tenore praesentium declaramus. Non obstantibus quibusdam aliis sub Plumbo sub die 27. Januarii 1651. emanatis literis, quas uti non cohaerentes prioribus nostris in dicta forma Brevis literis, & per fraudem obtentas, irritas, invalidas, ac nullas esse, professiones vero, & quidquid haecenus contra earundem priorum nostrarum litterarum formam factum fuerit, irrita omnino, & inania fore, & esse itidem declaramus.

Congr. Chr. Doctr. Christianae ad statum secularem redactam declarat.

Novum Capitulum Generale dictae Congregationis.

§.2. Ut autem praemissa sum fortiantur effectum, auctoritate, & tenore praefatis volumus, & mandamus, ut infra duos menses ab exhibitione praefatarum praesentium nostrarum litterarum novum Capitulum Generale dictae Congregationis Doctrinae Christianae, sic ad statum Congregationis secularis redactae a Venerabili Fratrem moderno Archiepiscopo Parisien., convocetur, & coram eo celebretur, in eoque Capitulo Generali novae electiones, & quaecumque alia in dictis prioribus, & praesentibus literis nostris hujusmodi contenta executioni demandentur.

Praesentibus litteris validas declarat.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicae Nuncios, & quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, judicari, & deserviri de-

debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis tollis.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & literis Apostolicis, ac ipsius Congregationis Doctrinae Christianae, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibuscumque personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam, derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§.5. Volumus autem, ut praesentium transumptis, seu exemplis, etiam imprescriptis manu alicujus Notarii Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostense.

Dat. die 30. Aug. 1652. A.VIII.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die 30. Augusti 1652. Pontificatus Nostri Anno VIII.

CLVII.

Constitutio super extinctione, & suppressione parvorum Conventuum, eorumque reductione ad statum secularem, & bonorum applicatione, ac prohibitione erigendi nova loca Regularia in Italia, & Insulis adjacentibus.

Nuper Constitutionem edidit Sanctissimus hic Pontifex, qua statuit numerum Regularium in qualibet domo praesigendam secundum illius bona.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Procurium.

Instituta regularis disciplinae opus multis laboribus, ac vigiliis a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

jam pridem assumptum Nobis in dies magis, magisque cogitantibus cur ad optatum finem hucusque produci non potuerit, totque saluberrima decreta, & ordinationes fere in irritum, ceciderint: illa tandem praecipua sese obtulit originis causa, quod Religiones quamplures ex parvis Conventibus, ac Domibus magna ex parte conflantur, in quibus sive ob reddituum, & elemosynarum tenuitatem, sive ob aeris intemperiem, sive aliam ob causam non aluntur, nec ali possunt tot Religiosi, quot ad peragendum rite divinum cultum, & regularia munia ex cujusque Ordinis praescripto sunt necessarii.

Motivi.

§.1. Etenim in tam exiguo numero ibi degen., nec divinum officium nocturnum pariter, & diurnum in Choro celebrare, nec orationi mentali, ac spiritualibus collationibus, & exercitiis, ac studiis in communi vacare, nec silentium, clausuram, vitam communem, caeterasque institutiones servare possunt, quae ad tria principalia vota ordinantur, & sine quibus consistere vix possunt regularis vitae bases, & fundamenta. Quamobrem otio immeriti nullum Religiosae vitae specimen praesferunt: soli incedunt per Urbes, & loca, cum secularibus vagantur, ac mundanis negotiis se involvunt. Indeque fit, ut ibi collocari renuant Religiosi probatae vitae, ac disciplinae, & Superiores cogantur illic familiam constituere ex fratribus vitae laxioris, qui loci licentia peiores sunt: & si quando ad Coenobia, seu Monasteria regularis observantiae revocantur, a claustro, quasi a squalore carceris abhorrentes vix adduci possunt, ut communem servent in moribus disciplinam, atque aliorum Institutionibus se conforment, quin potius caeteros avertunt, vel certe reddunt suo exemplo segniores. Unde relaxationes derivantur in ordines, & sensim invalescunt in ipsarum Religionum dedecus, & ruinam. Praeterea (quod dolentes referimus) ad hujusmodi Conventus, praesertim in locis infrequentibus, & solitariis tanquam ad Asylum facinorosi homines, & Curiae contumaces, vel proscripti in dies confugiunt, ibique loci immunitate freti turpiter, ac dissolute viventes, atque inde in tempore exeuntes graviora perpetrant flagitia cum maximo Populi scandalo. Cumque Conventus, sive loca parva hujusmodi ineffrenata quasi excreverint multitudinem, hinc licet omnibus intelligere quaecumque reformationis remedia cassa fore, & irrita, quando non fuerint a Religionibus abscissa. Quae potest enim spes esse corpus languidum, & infirmum ad salutem reducendi, si magna illius pars est curationis incapax, quin potius reliquam partem inficit, atque contaminat; Haec quippe sunt zizania, quae cum jam creverint usque ad messem, sunt in fasciculos illiganda, & a Religionum tritico separanda. Haec sunt vulpes parvulae, quae demoluntur vineas. Hoc est fermentum, quod totam massam corrumpit.

G g

Quae

§.2. Quae omnia, atque alia plura pro Pastoralis nostrae sollicitudine diu, multumque animo revolventes, ut Sacrae Religionis, in multitudinem latius incremento fecunditatis per universam Ecclesiam diffuse a vepribus, & spinis mundatae uberes germinet fructus: Nos etiam ab ipsismet Religionum Superioribus reformationem zelantibus crebris precibus interpellati, & frequentibus Populorum querimoniis permoti salutare remedium adhibere consulta ordinatione decrevimus. Itaque de voto Congr. aliquorum Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardin., & dilectorum filiorum Rom. Curiae Prelatorum super statu Regularium, a Nobis deputatae, cui hoc negotium sedulo ac mature examinandum commissimus, motu proprio, certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolica potestatis plenitudine omnes, & singulos Conventus quorumcumque Monachorum, ac Regularium virorum bona immobilia possidentium, vel non possidentium cuiuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Congreg. Societatis, & cuiusvis alterius Instituti, etiam Societatis Jesu etiam si illis animarum cura personarum secularium incumbat, sintve Hospitia, vel Granciae, seu alterius Monasterii membra, existentes intra fines Italiae, & Insularum adiacentium in literis ab eadem Congregatione propediem expediendis nominatim exprimentos in quibus ob parvum numerum Religiosorum regularis disciplina juxta peculiaria cuiusque Ordinis instituta servari non potest, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo extinguimus, suppressimus, & abolemus una cum omnibus eorum dignitatibus, officiis, ac ministeriis, illisque ab omni proprietate, dominio, superioritate, jurisdictione, ac alio quocumque jure regularium eximimus, & totaliter liberamus, omnemque Conventualitatem, titulum, essentiam, ac denominationem regularem in eis penitus extinguentes, illos ad statum secularem reducimus. Reservata tamen ipsi Congr. facultate conservandi Religionibus aliquem ex Conventibus expressis in memoratis literis, si hoc ex aliqua rationabili causa expedire judicaverit, salvis etiam juribus, quae Fundatoribus Conventuum sic suppressorum, vel aliis ex Sacrorum Canonum praescripto, vel ex privilegio Apost. quomodolibet competunt.

Singula, ad quos pertinet, dicitur mandata ac praecipit Superioribus Ordinibus Regularium.

§.3. Quocirca dilectis filiis quorumcumque Regularium Superioribus tam Generalibus, quam Provincialibus, & localibus, quocumque nomine, ac titulo nuncupentur, in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus, & mandamus ut singuli, ad quos pertinet, infra terminum sex mensium inchoandum a die praesentationis literarum, a praedicta Congregatione, ut praemittitur, expediendarum faciende in Rom. Curia Procuratori Generali cuiusque Ordin. vel Congr. aut Societ. dimittant realiter, & cum effectu coram Ordinariis

locorum sub testimonio publico eidem Congreg. per eosdem Superiores regulares exhibendo possessionem corporalem Conventuum eidem literis expressorum; & reservata eis facultate secum asportandi prophanam tantum, non autem sacram supellectilem, Religiosos inde amoveant, atque in aliis Monasteriis ejusdem Ordinis, vel Congr., aut Soc. collocent, alioquin poenas privationis vocis activae, & passivae, necnon dignitatum, & officiorum, quae tunc temporis obtinebunt, & perpetuae inhabilitatis ad illa, vel alia imposterum, obtinenda ipso facto absque alia declaratione incurrant.

§.4. Eoque termino elapso non liceat regularibus in Ecclesiis dictorum Conventuum Missas, & divina officia celebrare, confessiones Sacramentales audire, vel alia Sacramenta administrare, ac functiones Parochiales exercere, aut verbum Dei predicare, vel mortuos sepellire. Quod si fecerint, eo ipso Ecclesiae remaneant suppositae Ecclesiast. interdictione. Et nihilominus loc. Ord., ubi per literas ipsius Congr. fuerint requisiti, Religiosos rebelles, & refractarios a praed. Conventibus eiciant, etiam invocato, si opus fuerit, brachii saecularis auxilio, & exinde Ecclesiarum, Domorum, bonorumque omnium ad Conventus sic suppressos quomodolibet pertinentium regimen, curam, custodiam, & administrationem suscipiant, curentque, ut ex eorum redditibus, & proventibus universis in primis, & ante omnia impleantur onera Missarum tam hucusque non celebratarum, quam imposterum celebrandarum, & alia quaecumque, ex lege foundationis, aut largitione fidelium, vel alias quomodolibet eis incumbant quibus nullo modo derogare intendimus, & cura animarum, si qua illis imminet, per Presbyteros saeculares idoneos ab ipsis Ordinariis approbandos laudabiliter exerceatur, Ecclesiaeque debito non fraudentur servitio. Ceterum intendentes de praedictis bonis, quotquot super fuerint oneribus ut supra detractis, salubriter providere, earundem tenore praesentium bona hujusmodi applicamus, applicata esse decernimus, & declaramus piis usibus in eisdem locis, ubi siti sunt Conventus, iisque non indigentibus, in aliis locis ejusdem Dioecesis juxta designationem, & partitionem, quam eadem Congr. singulorum Episcoporum cum suis Capitulis sententia prius audita, & plena totius negotii relatione habita; de mandato nostro faciet in suis literis ad eosdem Episcopos scribendis, & in Cancell. Episcopali registrandis ad perpetuam rei memoriam.

Prohibet in Ecclesiis dictorum Conventuum Missas celebrari.

§.5. Verum quia parum est mala praecidere, nisi etiam malorum causa, & radix evellatur, Constitutiones fel. rec. Bonif. VIII. quae incipit: *Cum ex eo*, necnon Clem. VIII. incipien. *Quoniam ad institutam*, aliorumque Rom. Pont. Praedecessorum super erectione novorum Conventuum editas earundem tenore innovantes,

Tenevari C6. litorum Pontificum.

vantes, illisque addentes, hoc perpetuo prohibemus edicto, ne deinceps aliquis Regularium Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Congr. Societ., & cuiusvis alterius instituti, etiam Soc. Jesu in qua Civitate, Castro, Villa, seu loco ad habitandum domos, vel loca quaecumque de novo recipere, seu Monasteria, Conventus, vel Collegia incipere, vel fundare praesumat absque Sedis Apost. licentia speciali plenam, & expressam faciente de prohibitione hujusmodi mentionem in scriptis, & gratis concedenda praevia examinatione Congr. negotiis Episcoporum, ac Regularium praeposite, si fecerint, eo ipso incurrant poenas privationis, & inhabilitatis, ut supra iustas, & nihilominus, receptiones, fundationes, & erectiones sint ipso jure nullae, & invalidae, & domus, ac loca ipsa, & personae in eis degentes omnimode jurisdictioni, visitationi, correctioni Ordinarii loci plene in omnibus subiaceant. Intendimus autem in praemissis etiam ultra Italiam, & Insulas adiacentes, prout expedire viderimus, providere.

Clausula servativa.

§.6. Decernentes praesentes literas, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & ceteri quicumque in praemissis interesse habent, seu habere quomodolibet pretendunt, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut alio quovis defectu, etiam quantavis magno, inexcogitato, ac substantiali, si vere etiam ex eo, quod in praemissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quaevis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultantem, seu etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis justa, rationabili, & privilegiata etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimitur, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, facti, gratiae, vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, & impetrato quempiam uti, seu se juvare in iudicio, vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet facien. comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

§.7. Sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Sacri Palatii Apost. Auditores, necnon S. R. E. Card. etiam de Latere Legatos, & Nuntios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definituri debere, irritum quoque, & inane, si fecerint super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata.

§.8. Non obstant. quatenus opus sit, Regula nostra de non tollendo jure quassito, aliisque Cancell. Apost. regulis, ceterisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. etiam in Conc. Generalibus editis, etiam specialiter in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congr. Societ., & cuiusvis alterius Instituti, etiam Soc. Jesu, & Monasteriorum, Collegiorum, Domorum, ac locorum, Regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione, Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis, & in Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliter nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpubl. & quorumvis aliorum Principum, & personarum quacumque Ecclesiastica, vel saeculari dignitate fulgentium, seu eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam consistorialiter, & aliis quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis quoad ea, quae praesentibus quomodolibet adversantur, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importan. mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut quaevis exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil poenitus omisso, & forma in illis tradita observata inferti forent, praesentibus pro expressis, habentes, illis alias in suo robore permanfuris, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausula derogatoria.

Præfentes lites affigi mandati.

§.9. Volumus autem, quod præfentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ de eadem Urbe publicentur, & affigantur, quæ postquam affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arceant, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transumptum hinc.

§.10. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Præfenti Cõstitutiõis cõtra-nones pãnit.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ ordinationis, extinctionis, suppressionis, abolitionis, exemptionis, liberationis, reductionis, præcepti, mandati, intentionis, reservationis, applicationis, declarationis, prohibitionis, declarationis, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 15. Octob. 1652. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1652. Idibus Octobris Pontificatus Nostri Anno IX.

CLVIII.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Confirmatio Statuti pro Ordine Militari B. Mariæ de Montefia, & S. Georgii de Alfama a Rege Catholico uti Administratore dicti Ordinis editi, quod in lineis, in quibus inveniuntur tres actus positivi Nobilitatis, seu Paritatis Sanguinis in dicto Ordine legitime facti, habeantur pro re iudicata, ita ut constituti in præfatis lineis habeantur pro Nobilibus, & Paris.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit charissimus in Christo Filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod ipse advertens Ordinem Militarem S. Mariæ de Montefia, & S. Georgii de Alfama, cujus ipse Philippus Rex Administrator perpetuus, auctoritate Apostolica, deputatus existit, in Decretis ab eodem Philippo Rege die decima Februarii anni 1623. emanato, & Apostolica auctoritate confirmato super actibus positivis Ordinum, Militiarum, Calatravæ, de Alcanthara, & S. Jacobi de Spatha, quorum ipse Philippus Rex, etiam Administrator perpetuus eadem auctoritate Apostolica deputatus est, necnon etiam Sancti Officii Generalis

Inquisitionis, & suorum familiarium Religionis S. Joannis Hierosolymitani, Sanctæ Ecclesiæ Toletanæ, quatuor Collegiorum majorum Salamantica, majoris Sancti Ildephonsi, Compluti, & Sanctæ Crucis Universitatis Vallisoletanæ, non compræhendi, ac justum esse in dicto Ordine de Montefia servari, & observari contenta in decreto supradicto cum militet eadem ratio evitandi molestias, expensas, & alia plura inconvenientia, quæ sunt solita evenire, & occurrere in recipiendis informationibus super nobilitate, & puritate Sanguinis. Propterea ipse Philippus Rex uti Administrator Ordinis Beate Mariæ de Montefia, & Sancti Georgii hujusmodi die 23. Julii proxime præteriti statuit, & decrevit, sanxit, ordinavit, & mandavit, quod de cetero in linea, seu literis, in qua, seu quibus inveniuntur tres actus positivi nobilitatis, seu puritatis Sanguinis, usque ad hodiernum diem legitime facti, & imposterum faciendi, in dictis Ordine, & Militia de Montefia, & S. Georgii de Alfama, habeantur, & sint talis efficacie, & valoris, ac si essent sententia diffinitiva in rem iudicatam transacta, & executioni demandata. Et vigore istorum trium actuum acquiratur Jus reale personæ, & descendentiis per rectam lineam, & descendentiis per rectam lineam, ubi fuerint probati dicti tres actus positivi, ad effectum, ut in linea, seu lineis constituti, ubi existit ipsi tres actus positivi habeantur pro Nobilibus, puris, & idoneis, absque eo, quod opus sit fieri aliam diligentiam, nisi solum probare legitime descendentiâ a dicta linea, seu lineis, in quibus concurrerint dicti tres actus positivi, ita quod etiam in aliis negotiis super re iudicata de novo, vel sub pretextu Instrumentorum noviter repertorum, seu falsitatis, vel aliis de causis renovarentur lites, voluit nihilominus idem Philippus Rex, quod dicti tres actus qualificati, ut præfertur, transeant in rem iudicatam, & ex eis acquiratur Jus Præaferentibus, quodque stetur rei iudicatæ, & juri ex ea acquisito, valeatque, & habeat vim licet detegantur tale impedimentum, seu impedimenta, quæ si ante dictos actus fuissent detecta, obstarent, & impedirent ne possent uti Nobilitate, & Sanguinis puritate, prout ipse Philippus Rex in supradicto decreto decima Februarii 1623. edito, & per se. Urbanum VIII. Prædecessorem nostrum per suas in simili forma Brevis literas confirmato, statuerat, & ordinaverat. Disponens insuper, & statuens, quod in prædictis Ordine, & Militia Beate Mariæ de Montefia, & Sancti Georgii de Alfama, & cæteris Ordinibus Militariis, Communitatibus, & Collegiis superius mentionatis, tam in concernentibus dictum Statutum, quam præfatas Urbani Prædecessoris literas habeantur promiscue communiter, & reciprocè cum æqualitate in omnibus illis servando unum, & idem, nulla habita differentia, ac si dictus Ordo, & Militia Beate Mariæ de Montefia

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Statutum confirmat, & approbat.

si fuisset compræhensus, & expressa in dicto Statuto, prout fecerunt Militia de Calatrava, & Alcanthara, & Sancti Jacobi, & aliis prout in Decreto, & Statuto hujusmodi uberius dicitur contineri.

Præfentes validas declarat.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat dictus Philippus Rex plurimum cupiat Statutum, & Decretum prædictum pro firmiori illius observatione, & substantia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Nos ejusdem Philippi Regis votis quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Statutum, & Decretum hujusmodi omniaque, & singula in illo contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Contrariis derogatio.

§.3. Decernentes præfentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quomodolibet inviolabiliter observari; Sique per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Dat. die 5. Nov. 1652. An. IX.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumvis Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, necnon Militiarum, & Ordinum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1652. Pontific. Nostri Anno IX.

CLIX.

Confirmatio Brevis Pauli V., Gregorii XV., & Urbani VIII., quibus statuitur, quod Canonici Doctores, Magistralis, Lectorales, & Pœnitentarii, ac primæ Dignitates post Pontificalem in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis, necnon Parochi non possint esse Episcoporum familiares &c.

Confirmatio Brevis Pauli V., Gregorii XV., & Urbani VIII., quibus statuitur, quod Canonici Doctores, Magistralis, Lectorales, & Pœnitentarii, ac primæ Dignitates post Pontificalem in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis, necnon Parochi non possint esse Episcoporum familiares &c.

§.1. Alias fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessori nostro nomine dilectorum filiorum Deputatorum, & Congregationis Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis exposito, quod in tunc penultimo Conc. Provinciali Toletano provide statutum, & ordinatum fuerat, quod Canonicos Præbendam Doctorem, aut Magistralem, vel illam obtinens, cui munus legendi Sacram Scripturam incumbit, necnon, & Pœnitentarios Metropolitanus, vel Episcopi Vicarius, Provisor, aut Visitator non possit esse Judex Ordinarius, vel Delegatus universalis appellationum, quod etiam in Presbyteris Parochiales Ecclesias obtinentibus omnino observari voluerit, ne ab Ecclesiis quarum cura Pastoralis ipsis est commissa eos abesse contingeret; Idem Paulus Prædecessor supplicationibus Deputatorum, & Congregationis hujusmodi sibi humiliter porrectis inclinatis, de consilio tunc existentium S.R.E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum per suas in simili forma Brevis die 17. Augusti 1615. statutum in prædicto Concilio Provinciali, ut præfertur, factum, Apostolica auctoritate, confirmavit, & approbavit. Et subinde fel. rec. Gregorius PP. XV. pariter Prædecessor noster supplicationibus eorumdem Deputatorum, & Congregationis hujusmodi nomine sibi porrectis inclinatis, de eorumdem Cardinalium consilio, per suas die 9. Maii 1622. Statutum in Provinciali Synodo Toletanæ editum, & a dicto Paulo Prædecessore confirmatum, ut præfertur ad Ecclesias omnes Metropolitanas, Cathedrales, Collegiatis, & Parochiales totius Regni Castellæ, & Legionis eadem auctoritate extendit, illudque in eisdem Ecclesiis perinde observari, atque in Ecclesiis Provincie Toletanæ præcepit, & mandavit, ac postmodum per alias suas in eadem forma Brevis die 6. Aprilis 1623. idem Gregorius Prædecessor petitionibus Deputatorum, & Congregationis præfatorum nomine sibi denuo porrectis annuens de præfatorum Cardinalium consilio Statutum in Provinciali Synodo Toletana editum, atque a dicto Paulo Prædecessore confirmatum, & per ipsum Gregorium extensum, ut præfertur ad omnes primas Dignitates post Pontificalem Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum ipsius Regni Castellæ, & Legionis, auctoritate præfata, extendit. Et demum pia mem. Urbano Papæ VIII. nostro similiter Prædecessori eorumdem Ecclesiarum nomine exposito, quod si majorem post Pontificalem in Cathedralibus, & principalem in Collegiatis Ecclesiis dignitates obtinentes, ac Canonici Magistralis, Doctores, Lectura, Pœnitentarii, & Parochialium Ecclesiarum Rectores, Episcoporum familiares, seu

seu Commensales esse possent eademmet, quæ supra incommoda, & inconuenientia orirentur, ex eo quod prædicti eorumdem Archiepiscoporum, seu Episcoporum Officiales, seu Visitatores existentes necessario eogerentur deesse suarum Præbendarum obligationi, ac muneris, & gubernio, necnon Ecclesiarum ipsarum regimini ad quem unum, seu solum, & præcipuum effectum Præbendæ prædictæ Apostolica auctoritate, erectæ, & institutæ fuerint; Idem Urbanus Prædecessor supplicationibus Deputatorum, & Congregationis earumdem Ecclesiarum nomine sibi porrectis inclinatus per suas die 21. Novembris 1635. respectiue expeditas literas, Apostolica auctoritate, decrevit, ne de cætero perpetuis futuris temporibus maiorem post Pontificalem in Cathedralibus, ac principalem in Collegiatis Ecclesiis dignitates obtinentes, nec Canonici Magistræ, Doctores, Lecturæ, Poenitentiarum, & Parochialium Ecclesiarum Rectores Episcoporum familiares, seu Commensales esse possint, & alias in prædictis singulorum Prædecessorum huiusmodi literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, plenus continetur.

Prædecessorū Pontificum literas confirmat, & approbat.

§.2. Cum autem firmiora sint ea, quæ Apostolicæ confirmationis munimine iterato corroborantur, & propterea dilecti filii Deputati, & Congregatio Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis prædictorum plurimum cupiant prædictas Pauli, Gregorii, & Urbani Prædecessorum literas, ac omnia, & singula in eis contenta pro firmiori earum observatione denuo Apostolica auctoritate nostra confirmari, & approbari. Nos Deputatorum, & Congregationis huiusmodi votis, hac in re benigne annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, præfatas Pauli, Gregorii, & Urbani Prædecessorum literas, & in eis contenta quæcumque Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, ac approbamus, illisque inuolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem supplemus.

Præsentis literas obseruari mandat.

§.3. Decernentes præsentibus, & præinfertis literas, ac omnia, & singula in eis contenta ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuolabiliter obseruari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judica-

ri, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis moderno, & pro tempore existentis nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio, ac Curie causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentibus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quatenus pro parte dictorum Deputatorum, & Congregationis, ne eorum interesse habentium fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentibus literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus ad quos spectat inuolabiliter obseruari. Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Contrariis respuit.

§.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ prædicti Paulus, Gregorius, & Urbanus Prædecessores in prædictis suis literis respectiue voluerunt non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 17. Nov. 1652. A. IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Novembris 1652. Pontif. Nostri Anno IX.

CLX.

Confirmatio Decreti particularis Congregationis Cardinalium, & Prælatorum, quo declaratur Breve alias a S. S. super controversiis Jurisdictionalibus inter Episcopum Angelopolitanum PP. Societatis Jesu verten. emanatum, justificatum esse, & per consequens ejus executionem non esse impediendam, aut retardandam.

Ex Reg. in Secret. Breu.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Alias a Nobis emanarunt literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet: Innocentius Papa X. Ad futuram rei memoriam. Cum sicut accepimus aliqua &c. reliqua prout in suo ordine sub dat. 14. Maii 1647. Et subinde cum Clerici Regulares Societatis prædictæ prætendentes ex pluribus capitibus præinfertis nostras literas non esse justificatas, novam desuper a Nobis audientiam obtinissent: Nos negotium huiusmodi particulari Congregationi nonnullorum Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum examinandum, & definiendum commisimus, qui partibus etiam in contradictorio pluries auditis, earumque oppositionibus

Exordium.

ma

Breve a Prædecessoribus emanatum, justificatum declarat.

mature perpensis, decreverunt, prout sequitur videlicet: Cum sub die decima quarta Maii 1648. emanaverit Breve Sanctissimi Domini Nostri super controversiis vertentibus inter Episcopum Angelopolitanum ex una, & Patres Societatis Jesu ex altera; Patres vero prædicti prætendentes ex pluribus Capitibus Breve non esse justificatum, obtinuerint a Sanctitate sua novam Audientiam, Congregatio nonnullorum Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super huiusmodi differentia ab eodem Sanctissimo specialiter deputata partibus etiam in contradictorio pluries auditis, singulisque oppositionibus mature perpensis, censuit supradictum Breve esse justificatum, ac proinde illius executionem nullatenus esse impediendam, aut retardandam. Datum Romæ die 4. mensis Februarii 1652.

- B. Cardinalis Spada.
- T. Cardinalis Sachettus.
- M. Cardinalis Ginnettus.
- V. Cardinalis Carpineus.
- M. Antonius Cardinalis Franciottus.
- H. Archiepiscopus Patracensis.
- P. Fagnanus Franciscus Paulinus.
- M. Albertus Secretarius.

Prædictum Breve auctoritate sua confirmat.

§.1. Cum autem, sicut ejusdem Joannis Episcopi nomine Nobis nuper expositum, fuit ipse Joannes Episcopus præinfertum Decretum pro firmiori ejus subsistentia, & observatione Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret. Nos ejusdem Joannis Episcopi votis hac in re benigne annuere, ac ipsum Joannem Episcopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, præinfertum ultimo Decretum huiusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa inuolabiliter obseruari mandamus.

A nemine aliter judicari ac definiti jubet.

§.2. Decernentes sic, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere legatos judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis respuit.

§.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinfertis nostris literis volumus non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 19. Nov. 1652. A. IX.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Novembris 1652. Pontificatus nostri Anno IX.

Statutum super controversiis Jurisdictionalibus inter Abbatem Generalem Ordinis Præmonstraten., & Communitatem antiqui rigoris ejusdem Ordinis.

Ex Reg. in Secret. Breu.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini divinitus præpositi, ad ea, per quæ personarum sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium quieti, & felici gubernio consulitur libenter intendimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes interponimus, sicut in Domino conspicimus salubriter expedire.

Proemium.

§.1. Volentes itaque controversiis, quæ inter dilectos filios Abbatem Generalem Ordinis Præmonstraten., ac Communitatem antiqui rigoris ejusdem Ordinis super jurisdictione ipsius Abbatis in dictam Communitatem non absque gravi regularis disciplinæ, & quietis discrimine jam diu agitantur, sinem tandem imponere, ipsumque Abbatem Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon infra nominatarum literarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur præsentibus pro expressis, & insertis habentes, supplicationibus ejusdem Abbatis Generalis nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinatis, de voto particularis Congregationis per Nos deputatæ nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum, partibus per ipsos pluries auditis, reque mature discussa, servandam esse omnino Constitutionem felic. record. Pauli Papæ Quinti Prædecessoris nostri pro regimine dictæ Communitatis sub dat. quinto Kalendas Augusti 1617. emanatam, quæ incipit: *Exigit Pastoralis &c.* juxta moderationem alterius Constitutionis recolendæ memoriæ Gregorii Papæ Decimiquinti etiam Prædecessoris nostri sub datum quintodecimo Kalendas Maii 1621. eadem super re editæ, quæ incipit: *Ad Sacram Beati Petri Sedem*, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, & ordinamus: & ad hujus Constitutionis terminos, Constitutionem piæ memoriæ Urbani Papæ Octavi similiter Prædecessoris nostri decimoquarto Kalendas Novembris 1635. editam, quæ incipit: *Inter præcipuas*, necnon alias ejusdem Urbani Prædecessoris in simili forma Brevis literas, die vigesima septima Julii 1638. emanatas a tunc existente Procuratore dictæ Communitatis dum generalatus vacaret

Prædecessorū Constitutio nes confirmat.

ret, in eisdem Abbatis Generalis præjudicium extortas, quæ incipiunt: *In Supremo Apostolatus Solio &c.* auctoritate, & tenore præfatis in omnibus reductimus. Declarantes proinde auctoritatem, quæ a prædictis Constitutionibus Pauli, & Gregorii Prædecessorum in Monasteria, & Canonicos Communitatis antiqui rigoris eidem Abbati Generali tribuitur, non tantum jus honorificum, & reverentiale, sed veram, & omnimodam in eosdem Jurisdictionem continere; Quapropter ipsum Abbatem Generalem posse toties quoties expedire judicaverit, Monasteria ejusdem Communitatis visitare per se ipsum, adjuucto sibi tamen Vicario, vel alio a dicta Communitate antiqui rigoris deputando, qui nec examini visitationis personalis assistat, nec vocem decisivam habeat, sed consultivam tantummodo: posse nihilominus eundem Abbatem Generalem in visitatione sive ex communitate antiqui rigoris, sive ex ordine assumere Secretarium sibi benevisum, aliosque Socios pro modo suæ dignitatis, ac religiose conditionis, munere tamen, aut titulo visitatorum iisdem penitus interdicto. Teneri insuper Vicarium Generalem a Capitulo Communitatis antiqui rigoris electum, statim ab ipso Abbate Generali electionis suæ confirmationem, exhibitis actis capitularibus petere, itaut quatenus Abbas Generalis eandem tanquam minus canonice factam, infirmaverit, ab Vicariatus exercitio, licet appellatione interposita statim abstinere, primisque Definitor ejus vices supplere teneatur: Hæc autem in electionibus aliorum Officialium servanda non esse. Ad eundem itidem Abbatem Generalem infra mensem transmittenda esse Decreta, & Ordinationes Capitulum Communitatis antiqui rigoris pro confirmatione obtinenda (electionibus Officialium Vicario, inferiorum dumtaxat exceptis) ut si quæ cognoverit non esse Sacris Canonibus, Tridentini Concilii Decretis, vel Constitutionibus Apostolicis, & communibus ordinis prædicti, necnon peculiaribus, atque approbatis ipsius Communitatis antiqui rigoris statutis, aut etiam regulari observantia conformia, emendare, corrigere, aut infirmare possit, prout magis in Domino expedire judicaverit, alioquin nullius roboris, aut momenti esse censeantur: Possit demum Abbatem Generalem in causis ordinariis, legitimas appellationes a Decretis Capitulæ prædictæ Communitatis, vel a sententiis Vicarii, aliorumque Prælatorum ad ipsum Abbatem Generalem interpositas, servata tamen forma Constitutionum Ordinis admittere, earumque causas cognoscere, appellantes vero in Monasteriis extra Communitatem sequestrare nequaquam posse, nisi de probabili Superiorum sævitia sufficienter constiterit.

Præfentes validas declarat

§.2. Decernentes præfentes literas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suorumque effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, &

spectabit in futurum inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit atteriari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ prædicti Paulus, & Gregorius Prædecessores in suis respective Constitutionibus prædictis voluerunt non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima nona Novembris 1652. Pontificatus nostri Anno IX.

Contraria refellit.

Transumptum fides.

Dat. die 29. Nov. 1652. A.IX.

CLXII.

Facultas Archiepiscopo Athenarum Nuncio Franciæ super receptione, & custodia Domini Cardinalis Gondi de Retz noncupati.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerab. Fratri Nicolao Archiepiscopo Athenarum nostro, & Apostolicæ Sedis apud ebarissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum Nuncio.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. CUM nuper non sine animi nostri molestia dilectus filius noster Johannes Franciscus Paulus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Gondus de Retz nuncupatus ob nonnullas prætenfas causas jussu carissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi detentus fuerit, & adhuc detineatur; Nos pro nostro pastoralis officii debito desuper opportune providere volentes, & ut personæ, sublimi dignitati, & libertati Ecclesiasticæ, ac justitiæ, quantum cum Domino poterit, consulatur, necnon de tua prudentia, doctrina, experientia, ac sincera in Nos, & Apostolicam Sedem fide, & devotione, plurimam in Domino fiduciam habentes, sperantesque te gravissimum hoc negotium ita gesturum, ut nostræ de te opinioni respondeas, & in iis, quæ res postulat, & a Nobis tibi demandata fuerint, ex animi nostri sententia, munus

nus tuum cumulate adimpleas. Quomobrem, ut hoc præstare jure possis, tibi, ut prædictus Joannes Franciscus Paulus Cardinalis libere tradatur, & cum effectu consignetur, curandi, eumque nostro, & Sedis Apostolicæ nomine recipiendi, & detinendi, seu detineri faciendi, eumdemque personæ, seu personis minime suspectis, sed quibus confidere posse judicaveris, committendi, ab eisque de eo tuto, ac fideliter nomine prædicto tenendo, & custodiendo juramentum recipiendi, necnon eumdem Joannem Franciscum Paulum, Cardinalem de loco ad locum transferendi prout tibi videbitur, & expedire judicaveris, ac informationes de ejusdem Joannis Francisci Pauli Cardinalis delictis, & causis prædictis, ut ad Nos illas mittas capiendi, cum potestate quos, quibus, ubi, quando, ac toties quoties opus fuerit citandi, & inhibendi, & per edictum publicum, constituto de non tuto accessu, ac sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis aggravan., & moderan., necnon omnia, & singula alia, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, etiam si talia essent, quæ specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, Apostolica auctoritate tenore præsentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

Dat. die 10. Jan. 1653. A.IX.

§.2. Non obstan. quatenus opus sit, fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & alia in Concilio generali de duabus dietis, ac aliis Apostolicis, necnon in universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Januarii 1653. Pontificatus nostri Anno IX.

CLXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Archiepiscopo Avenionen. super receptione, & custodia Cardinalis Gondi de Retz nuncupati.

Ven. Fratri Dominico Archiepiscopo Avenionen.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

§.1. CUM nuper non sine animi nostri molestia dilectus filius noster Johannes Franciscus Paulus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Gondus de Retz nuncupatus ob nonnullas prætenfas causas jussu carissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi detentus fuerit, & adhuc detineatur: Nos Bull. Rom. Tom.VI. Par.III.

pro nostro pastoralis officii debito desuper opportune providere volentes, & ut personæ, sublimi dignitati, & libertati Ecclesiasticæ, ac justitiæ, quantum cum Domino poterit consulatur, necnon de tua prudentia, doctrina, experientia, ac sincera in Nos, & Apostolicam Sedem fide, & devotione plurimam in Domino fiduciam habentes, sperantesque te gravissimum hoc negotium ita gesturum, ut nostræ de te opinioni respondeas, & in iis, quæ res postulat, & a Nobis tibi demandata fuerint, ex animi nostri sententia munus tuum cumulate adimpleas.

§.2. Quomobrem, ut hoc præstare jure possis; Tibi, ut prædictus Joannes Franciscus Paulus Cardinalis libere tradatur, & cum effectu consignetur, curandi, eumque nostro, & Sedis Apostolicæ nomine recipiendi, & detinendi, seu detineri faciendi, eumdemque personæ, seu personis minime suspectis, sed quibus confidere posse judicaveris, committendi, ab eisque de eo tuto, ac fideliter nomine prædicto tenendo, & custodiendo juramentum recipiendi, necnon eumdem Joannem Franciscum Paulum Cardinalem de loco ad locum transferendi, prout tibi videbitur, & expedire judicaveris, ac informationes de ejusdem Joannis Francisci Pauli Cardinalis delictis, & causis prædictis, ut ad Nos illas mittas, capiendi cum potestate quos, quibus, ubi, quando, & toties quoties opus fuerit, citandi, & inhibendi, etiam per edictum publicum constituto de non tuto accessu, ac sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis aggravan., & moderan., necnon omnia, & singula alia, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, etiam si talia essent, quæ specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, apostolica auctoritate, tenore præsentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Dat. amplam facultatē Archiepisc. Avenionen. quælibet agendi.

§.3. Non obstantibus quatenus opus sit felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & alia in Concilio generali de duabus dietis, ac aliis apostolicis, necnon in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die decima Februarii 1653. Pontificatus nostri Anno Nono.

Contraria refellit.

Dat. die 10. Februar. 1653. A.IX.